

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

At det ærede Medlem ud fra et fuldkommen egoistisk Standpunkt siger, at i Sønderjylland vil det være udmærket at faa et saadant Tilskud, men Nord for Kongeaaen har man ingen Brug for det — ja, det er en Udtalelse, som jeg tror, mange Tusinde Landmænd Nord for Kongeaaen vil have vanskeligt ved at forstaa.

Det ærede Medlem fremfører det Argument imod Forslaget, at Ungdommen, som nu maa købe Ejendomme, er vanskeligere stillet end dem, man her vil give Tilskud. For det første gælder dette nu ikke den Ungdom, der søger Statshusmandsbrug. Vel kan disse Brug maaske ikke opføres for et mindre Beløb end det, der kan forrentes i de bestaaende Brug, men de Statshusmænd, der faar disse Brug, skal jo heller ikke svare Rente af hele Beløbet, hvis de ikke ønsker det. De faar jo det Tilbud, at de kan komme ind under en konjunkturbestemt Rente for hele deres Gæld til Staten, og det betyder, at i de sidste 3 Aar har de kun svaret Rente af henholdsvis 60, 70 og 80 pCt. af Gælden.

Derfor vil de Folk, som kommer ind i Øjeblikket, heller ikke blive saa vanskeligt stillet som de, der sidder med en Gæld, svarende til hele Ejendommens Værdi. Men der er jo mange, som ikke nøjes med at have en Gæld, der svarer til Ejendommens bogførte Værdi, ej heller til Ejendommens Handelsværdi. Mange Landmænd har jo en Gæld, der ligger derudover, fordi de har faaet Ejendommene i en Tid, hvor Priserne var endnu højere, end de er for Tiden. Og hvis det ærede Medlem vil tage Konsekvensen af sit Standpunkt og sige: da man ikke nu ved Køb i det private Marked kan skaffe Ejendomme til lavere Pris end den, som Landmænd i Almindelighed kan forrente, skal man ikke yde nogen Hjælp til dem, der har Ejendommene, saa betyder det, at man ingen Støtte skal give til Landmændene i Øjeblikket. Derfor forekommer det mig inkonsekvent, naar det ærede Medlem saa bagefter anbefaler at give en Lettelse til *samlige* Landmænd, for derved vil da for det første det samme Beløb — lad os tage de 30 Mill. Kr., som stilles til Raadighed her — stilles i Udsigt til *alle* Landmænd som Støtte, og det vil jo efter vort Forslag betyde dobbelt saa meget for den, der virkelig er i Vanskeligheder, som efter det ærede Medlems Forslag. Dernæst vil vort Forslag ikke tilnærmelsesvis stimulere Ejendomspriserne saa meget som det ærede Medlems Forslag, idet en Støtte til samtlige Ejendomme naturligvis vilde stimu-

lere Priserne i langt højere Grad end en Støtte til enkelte Landbrugere. Fremdeles har vort Forslag Bestemmelsen om, at Støtten bortfalder ved Ejerskifte, hvilket vil modvirke en Prisstigning, hvorimod det ærede Medlems Forslag om en varig Ejendomsskattelettelse vil stimulere Priserne paa samtlige Ejendomme, og jeg mener, at det er farligt at have saa høje Priser i Forhold til Rentabiliteten, hvad det ærede Medlem for øvrigt ogsaa selv mener, hvorfor det ærede Medlem synes at være i Modstrid med sig selv.

Det ærede Medlem omtalte de store Tab eller de store Nedskrivninger af Gælden, som har fundet Sted ved Akkordordningerne i Sønderjylland, paa den Maade, at det i Virkeligheden skulde være Landmændene selv, der havde tabt disse Beløb, altsaa Landmænd, som var gaaet i Kaution eller havde ydet Støtte paa anden Maade. Jeg tror alligevel, det ærede Medlem ser for ensidigt paa det Forhold. Naar man f. Eks. ser, at der af den løse Gæld paa 7,4 Mill. Kr. er afskrevet 6,2 Mill. Kr., altsaa noget over 80 pCt., kan det ærede Medlem være sikker paa, at der sidder mange sørgende handlende og Haandværkere dernede, som med Beklagelse ser paa, at de har tabt disse Penge. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti nikker til denne Udtalelse, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dersom disse Akkordlaan ikke var gennemført, havde de paagældende tabt *hele* Beløbet. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Ja, jeg har faaet mange Bebrejdelser fra handlende og Haandværkere over Akkordloven, saa længe vi havde den, men efter at der ikke er flere Penge til Raadighed, kommer de samme Folk og siger: kan vi ikke faa nogle flere Penge til Akkordlaan, for det var alligevel bedre end ingenting? Saadan er det: naar man har Goderne, kritiserer man dem, men den Dag, de hører op, kommer Kritikken over, at de ikke fremdeles er der.

Til det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rasmussen, Flemløse) vil jeg gerne sige i Anledning af hans Udtalelser om, at den Forrentningsprocent, som Landøkonomisk Driftsbureau er kommet til, nemlig over 4 for det almindelige Landbrug, skulde være for høj, at jeg har gjort den Erfaring, at naar Forrentningsprocenten er nedadgaaende, er man inden for det ærede Medlems Parti altid tilbøjelig til at henvise til Landøkonomisk Driftsbureau — saadan gjorde man i 1931, 1932 og 1933 —, men efter at det er begyndt at gaa den modsatte Vej, afviser man det, som man i sin Tid slog